

مدل رقابت دو چشمی بر اساس مدل نورونی Hodgkin-Huxley

میترا خالقیان^۱، علیرضا مهری^۲، رضا راستی^۳

مقاله پژوهشی

چکیده

مقدمه: زمانی که دو چشم با دو تصویر به طور کامل متفاوت مواجه شوند، نواحی منطبق با هم در شبکیه‌ی دو چشم، با دو محرک به طور کامل متفاوت تحریک می‌شوند و به جای دریافت یک تصویر ثابت، مغز تناوبی از دو تصویر را درک می‌کند که به آن رقابت دو چشمی می‌گویند. مطالعه‌ی این پدیده، ابزار هوشمندی برای بررسی فرایندهای ادراکی به شمار می‌آید.

روش‌ها: با در نظر گرفتن شبکه‌ای نورون‌های تحریکی و مهاری از نوع Hodgkin-Huxley در معماری شبکه‌ی نورون‌های قشر بینایی مغز، رفتار نورون‌های اسپاکینگ جفت شده در لایه‌ی قشری مغز که در پدید آمدن این پدیده اثر مستقیم دارند، مدل‌سازی می‌شود. برای بررسی عملکرد این مدل، از خطوط جهت‌دار به عنوان دو محرک اعمالی به دو چشم استفاده می‌شود.

یافته‌ها: بازسازی زمان غلبه‌ی دید هر چشم در رقابت دو چشمی و عدم وابستگی دو دوره‌ی زمان غلبه‌ی موفق پیاپی، توسط این مدل مطرح می‌شود. همچنین، اثر تغییرات اعمال شده در قدرت محرک اعمالی به هر یک از دو چشم بررسی و مشاهده شد که تعییر قدرت محرک اعمال شده به یک چشم، تنها روی زمان دوره‌ی غلبه چشم طرف مقابل اثر می‌گذارد و افزایش قدرت محرک اعمال شده به هر دو چشم، به طور موازی متوجه زمان دوره‌ی غلبه را کاهش می‌دهد.

نتیجه‌گیری: نتایج حاصل از این مدل، به نتایج تجربی که از این پدیده شناخته شده است، بسیار نزدیک می‌باشد و بسیاری از مشخصه‌های دینامیکی این پدیده را بازسازی می‌کند. همچنین، یافته‌های این مطالعه، نظریه‌هایی را که در مطالعات مربوط به این پدیده مطرح می‌شوند، تأیید می‌کند.

وازگان کلیدی: رقابت دو چشمی، نورون Hodgkin-Huxley، زمان غلبه‌ی محرک

ارجاع: خالقیان میترا، مهری علیرضا، راستی رضا. مدل رقابت دو چشمی بر اساس مدل نورونی Hodgkin-Huxley. مجله دانشکده پزشکی اصفهان

۱۳۹۵؛ ۳۴ (۴۰۴)؛ ۱۲۵۶-۱۲۶۱

مقدمه

هر گونه اختلاف در دو محرک (Stimulus) اعمال شده به چشم چپ و راست، از جمله تفاوت‌های ساده مثل تفاوت در جهت خطوط یا اختلاف کامل بین دو محرک مثل تصویر صورت انسان و تصویر یک خانه، می‌تواند موجب تحریک رقابت دو چشمی شود. این اختلاف، می‌تواند شامل مواردی چون رنگ، میزان روشناختی، پلاریته‌ی کتراست، شکل، اندازه یا سرعت دو تصویر باشد. در واقع، زمانی که دو چشم با دو تصویر متفاوت مواجه شوند، تصویری که توسط مغز درک می‌شود، به طور متناسب بین دو تصویری که به طور مجزا به دو چشم اعمال شده است، تعییر می‌کند (۱-۳). در این پدیده، علاوه بر رقابتی که بین دو چشم اتفاق می‌افتد، دو

تصویری که به عنوان دو محرک به دو چشم اعمال می‌شوند نیز با یکدیگر رقابت می‌کنند. در گذشته، فرض بر این بود که رقابت بین دو چشم اتفاق می‌افتد، اما در عمل نمی‌توان گفت که رقابت تنها بین دو چشم است و با بررسی‌های انجام شده، مشخص شده است که قدرت محرک، روی زمان غلبه و نرخ تناوب تأثیر دارد (۴-۵). در این پدیده، سایت نورونی مؤثر، نحوه اتصالات نورون‌ها و تأثیر قدرت محرک بر روی این نوسان، از جمله مواردی است که قابل بحث و بررسی است (۶-۷).

برای مدل‌سازی این پدیده، رویکردهای مختلفی مطرح است. یک رویکرد برای مدل‌سازی این پدیده بر اساس مهار متقابل بین مسیرهای تک چشمی بنا شده است. رویکردهای دیگری که برای

۱- دانشجویی کارشناسی ارشد، گروه بیوالکتریک و مهندسی پزشکی و کمیته‌ی تحقیقات داشجویی، دانشکده فن‌آوری‌های نوین، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، اصفهان، ایران
۲- استاد، گروه بیوالکتریک و مهندسی پزشکی، دانشکده فن‌آوری‌های نوین و مرکز تحقیقات پردازش سیگنال و تصاویر پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، اصفهان، ایران

۳- دانشجوی دکتری، گروه بیوالکتریک و مهندسی پزشکی، دانشکده فن‌آوری‌های نوین، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، اصفهان، ایران

Email: mehri@med.mui.ac.ir

نویسنده‌ی مسؤول: علیرضا مهری

فرایند، یعنی ۸۰ میلی ثانیه ایجاد می کند. فرایند پس رانش سیناپتیک، تنها در اتصالات نورون های تحریکی به هم، وجود دارد و نسبت به فرایند تطبیق فرکانس ضربه، ثابت زمانی بزرگ تری دارد.
علاوه بر این دو فرایند، محرك خارجی که به هر یک از دو چشم اعمال می شود نیز در ایجاد این سوئیچینگ تأثیر دارد و دوره زمان غلبه ای هر محرك علاوه بر مقیاس زمانی این دو فرایند، به قدرت ورودی نیز بستگی دارد. در واقع، ثابت زمانی این دو فرایند ثابت است و با تغییر قدرت محرك، می توان زمان غلبه را تغییر داد. اعمال محرك خارجی، توسط تزريق جریان در دو محل از شبکه به عنوان دو تحریک ورودی به دو چشم اعمال می شود.

معادلات ولتاژ نورون های تحریکی مهاری با کمک معادلات مربوط به نورون Hodgkin-Huxley به دست می آید و علاوه بر جریان غشای نورون و جریانی که به صورت خارجی در شبکه تزريق می شود، جریان سیناپتیکی که به هر نورون وارد می شود نیز در این معادلات وارد شده است که منجر به سوئیچینگ می شود. برای حل عددی این معادلات، روش های مختلف عددی برای یک تک نورون Runge-Kutta Hodgkin-Huxley موردنظر بررسی قرار گرفت و روش

به دلیل دقت بالاتر استفاده شد.

شکل ۱، روش های عددی مختلف برای حل یک تک نورون Hodgkin-Huxley را در وضعیتی که کانال سدیم و پتانسیم در نورون صفر فرض شده است، نشان می دهد.

$$C \left(\frac{dV}{dt} \right) = \quad (1)$$

$$Isyn + Iext(t) - Imem(Ve, ne, he) - IAHP(Ve, [Ca])$$

$$\frac{dne}{dt} = \Psi[\alpha n(Ve)(1 - ne) - \beta n(Ve)ne] \quad (2)$$

$$\frac{dhe}{dt} = \Psi[\alpha h(Ve)(1 - he) - \beta h(Ve)he] \quad (3)$$

$$C \left(\frac{dVi}{dt} \right) = Isyn + Iext(t) - Imem(Vi, ni, hi) \quad (4)$$

$$\frac{dni}{dt} = \Psi[\alpha n(Vi)(1 - ni) - \beta n(Vi)ni] \quad (5)$$

$$\frac{dhi}{dt} = \Psi[\alpha h(Vi)(1 - hi) - \beta h(Vi)hi] \quad (6)$$

معادلات ۱ و ۴، معادلات اصلی حل نورون Hodgkin-Huxley برای نورون های تحریکی و مهاری هستند که در آن، ولتاژ دو سر غشای نورون، بر اساس جریان غشاء، جریان سیناپتیک نورون و جریان تحریک خارجی به دست می آید. جریان IAHP [Ca²⁺]-activated K⁺ current] جریان فرایند بیولوژیک بر اساس کلسیم در نورون می باشد که در نوسان بین دو دریافت تأثیر دارد. این جریان، تنها در نورون های تحریکی اثر دارد و در معادله مربوط به نورون های مهاری دیده نمی شود. معادلات ۲، ۳، ۵ و ۶، معادلات کمکی برای حل معادلات اصلی هستند.

مدل سازی این پدیده استفاده می شوند، بر اساس مدل محاسباتی و یا بر اساس شبکه های عصبی می باشند (۱۱-۸).

بررسی و مدل سازی این پدیده، علاوه بر آن که شناخت مؤثری در سیستم پردازش بینایی در مغز ایجاد می کند، به منظور درک فرایند شناختی در مغز نیز مؤثر است. در این مطالعه، عملکرد سوئیچینگ (Switching) بین دریافت چشم چپ و راست تحت تأثیر فرایندهای بیولوژیکی که در سیناپس بین نورون ها اتفاق می افتد، مدل سازی شد و جنبه تحریکی و روان شناختی این پدیده بازسازی گردید.

روش ها

در این مدل، یک شبکه از نورون های نوع Hodgkin-Huxley ارایه می شود. این شبکه، شامل نورون های Hodgkin-Huxley از نوع تحریکی و مهاری است که در یک معماری مشابه معماری قشری مغز در نظر گرفته شده اند (۱۲). برای هر یک از نورون ها، یک جهت پیش فرض در نظر گرفته شده است و اتصالات بین نورون ها به این ترتیب است که با یک تابع گوسی که توانش اختلاف جهت های پیش فرض دو نورون است، سلول های تحریکی به هم و سلول های مهاری به هم وصل شده اند (۱۳) و همچنین، بین سلول های تحریکی به مهاری و مهاری به تحریکی نیز یک اتصال با چنین تابع گوسی برقرار است. این نورون ها، از هر دو چشم ورودی دریافت می کنند و از آن جایی که به صورت انتخاب جهت هستند و به گونه ای تنظیم شده اند که یک جهت پیش فرض برایشان در نظر گرفته شده است، زمانی که جهت پیش فرض به ورودی نورون ها برسد، در شرایط بیشینه تحریک می شوند.

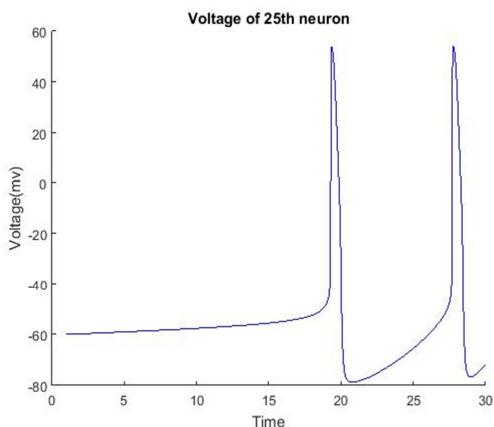
در یک مدل ساده از این شبکه، دو محرك اعمال شده به دو چشم را خطوط جهت دار در نظر می گیریم. زمانی که خطوطی با یک جهت مشخص اعمال می شود، شبکه، ورودی را با این جهت مشخص دریافت می کند و آن نورون هایی که با آن هم جهت هستند و با یکدیگر اتصال محلی دارند، در وضعیت بیشینه تحریک می شوند و توزیع تأثیر آن ها برای نورون های با جهت پیش فرض متفاوت به صورت توزیع گوسی کاهش می یابند. زمانی که دو محرك با دو جهت متفاوت ارایه می شود، شبکه قادر نیست که نورون های هر دو جهت را به صورت بیشینه فعال کند و در نتیجه، فعالیت دو مجموعه ای نورونی به صورت رقابتی در می آید و شکل تناوبی به خود می گیرد. دو فرایند فیزیولوژی در نورون ها که موجب ایجاد سوئیچینگ در این پدیده می شوند، عبارت از پدیده تطبیق فرکانس ضربه (Spike frequency adaptation) و پس رانش سیناپتیک (Synaptic depression) می باشند. فرایند تطبیق فرکانس ضربه، این سوئیچینگ را در مقیاس زمانی جریان ایجاد کننده

یافته‌ها

در نوساناتی که بین دریافت دو محرک اتفاق می‌افتد، سطح آستانه برای تغییر وضعیت بین دو دریافت، یک متغیر تصادفی است و برای هر دریافت، یک مقدار ثابت نیست. بنابراین، زمان دو دریافت متوالی یک محرک یکسان نیست. با اجرای مدل در یک مدت زمان طولانی و با در نظر گرفتن زمان دریافت یکی از دو محرک در یک دوره از نوسانات، توزیع زمان غلبی آن محرک منطبق بر توزیع گاما به دست آمد و هیستوگرام آن بر رویتابع توزیعی با رابطه‌ی ۸ منطبق شد (۸ عامل مقیاس).

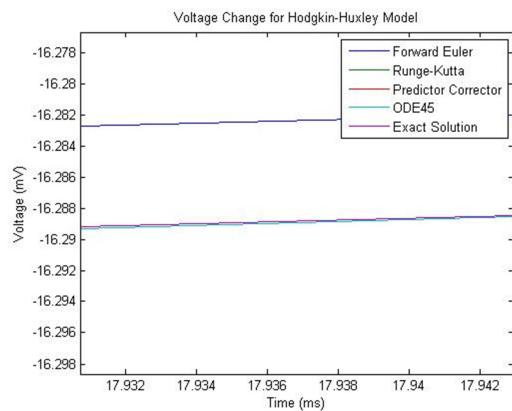
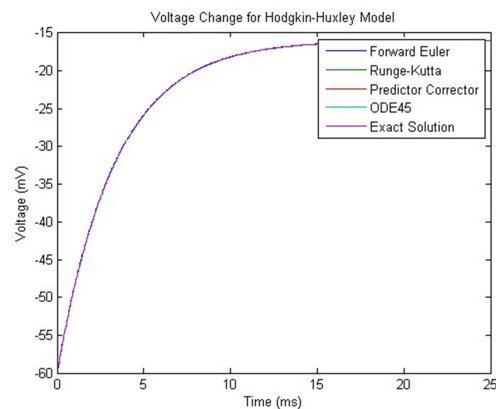
$$f(t) = \frac{\lambda}{3!(\lambda t)^{3e^{-\lambda t}}} \quad (8)$$

به دلیل شکل گوسی جریان تزریقی به شبکه و همچنین، توزیع گوسی جریان سیناپتیک نورون‌ها، هر یک از نورون‌های شبکه با نرخ فرکانسی متفاوتی تحریک می‌شوند و شروع به فعالیت می‌کنند. برای نمونه، ولتاژ خروجی نورون ۲۵ در شکل ۲ نشان داده شده است.

شکل ۲. فعالیت تحریکی نورون ۲۵ به صورت تابعی از زمان

با مدل نورونی که در این مدل استفاده شده است، فعالیت بین نورون‌های ۲۵ و ۷۵ متمرکز شده است. چنانچه سایت نورونی ۲۵ فعال شود، این فعالیت مانع می‌شود که سایت نورونی مربوط به نورون ۷۵ نیز هم‌زمان فعال شود و در چنین حالتی، جریان مؤثر در فرایند تطبیق فرکانس ضربه در محل سایت نورونی ۲۵ شروع به افزایش می‌کند و در محل سایت نورونی ۷۵ کاهش پیدا می‌کند تا زمانی که این تطبیق جریان متوقف می‌شود. این بار، سایت نورونی مربوط به نورون ۷۵ فعال می‌شود و سایت نورونی مربوط به نورون ۲۵ غیر فعال می‌شود و این چرخه هر بار تکرار می‌گردد و پدیده‌ی سوئیچینگ رخ می‌دهد. شکل ۳، پدیده‌ی سوئیچینگ بین دو نورون را نشان می‌دهد.

شکل ۱. نمایش تفاوت روش‌های مختلف عددی برای حل یک تک نورون

برای شبیه‌سازی این شبکه، از نرم‌افزار Matlab R2015a استفاده شد و شبکه‌ای شامل ۱۰۰ نورون تحریکی و ۱۰۰ نورون مهاری در نظر گرفته شد. از آن جایی که هر نورون با جهت پیش فرض خود برچسب گذاری می‌شود، افزایش تعداد نورون‌ها امکان نوسان بین زوایای کمتر را فراهم می‌کند، اما به دلیل حجم محاسبات بالا در حل معادلات ریاضی نورون‌ها، در افزایش این تعداد محدودیت وجود دارد. برای اعمال محرک خارجی، در وضعیتی که در آن دو چشم با خطوط متعامد مواجه می‌شوند، در دو محل در شبکه‌ی اطراف، نورون‌هایی که جهت پیش فرضشان ۹۰ درجه متفاوت است، جریان تزریق گردید و عملکرد شبکه مورد بررسی قرار گرفت. قابل ذکر است که در این مدل، با تزریق جریان در محل نورون‌ها، می‌توان خطوط با زوایای مختلف را مورد بررسی قرار داد. خطوط متعامد تنها به دلیل وضوح بیشتر در نتیجه مورد بررسی قرار گرفته است. ساختار مکانی این جریان به صورت گوسی است.

$$I(i) = 0.4 \left[\exp\left(-\left(\frac{20(i-\frac{N}{4})}{N}\right)\right) + \exp\left(-\left(\frac{20(i-\frac{3N}{4})}{N}\right)\right) \right] - 0.01 \quad (7)$$

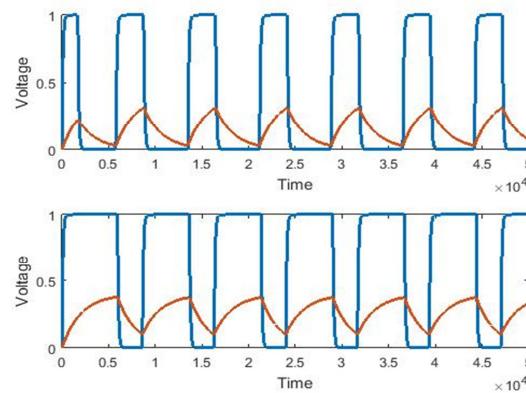
جدول ۱. مقایسه‌ی روش‌های مختلف عددی برای حل یک نورون

Hodgkin-Huxley	
میانگین خطای	روش
۰.۰۳۴۹۸۴	Forward Euler
۰.۰۰۰۰۰۱۰۱۵۵	Runge-Kutta
۰.۰۰۰۰۰۱۲۰۰۴	Predictor Corrector
۰.۰۰۰۳۰۰۳۶	ODE45

بحث

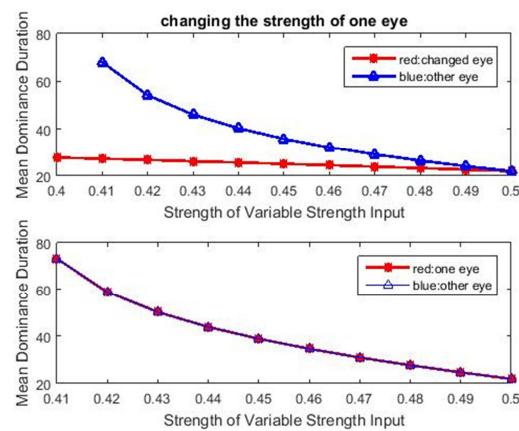
در مدل‌سازی از این پدیده، رویکردهای متفاوتی وجود دارد. برخی روش‌ها، فرایندهای بیولوژیکی را که منجر به این پدیده می‌شوند، در نظر نمی‌گیرند و بر اساس مشخصه‌های آماری نوسانات رقابت، مدل‌سازی را انجام می‌دهند. در رویکردی دیگر، بر اساس دو کانال تک چشمی، مسیر عصبی این پدیده در نظر گرفته می‌شود و با رویکردهای متفاوتی سعی بر مدل‌سازی این کانال‌های تک چشمی می‌شود. از آن جایی که نوسان در این پدیده بر اثر یک اتفاق فیزیولوژیک صورت می‌گیرد، مدل کردن پدیده بر اساس دینامیک عصبی فرایندهای بیولوژیکی مؤثر در نوسان، به واقعیت نزدیک‌تر خواهد بود و مطالعات اخیر، در زمینه‌ی مدل‌سازی این پدیده، با توجه به این رویکرد صورت می‌گیرد. مدل‌هایی که بر اساس نورون اسپایکینگ و یا بر اساس مدل نرخ تحریک نورون‌ها پایه‌گذاری شده‌اند، سعی در مدل کردن این پدیده با این رویکرد دارند. مدل ارایه شده در این پژوهش، رقابت بین دو چشم و رقابت بین دو محرك، را با هم در نظر می‌گيرد و رقابت دینامیکی پدیده به طور عمومی مدل‌سازی می‌گردد.

نتایج حاصل شده از این مطالعه، با تئوری‌هایی که در زمینه‌ی این پدیده مطرح است، هم‌خوانی بیشتری دارند و از قابلیت اطمینان بیشتری برخوردار می‌باشند. از آن جایی که در ارزیابی مدل‌های ارایه شده برای این پدیده، از نتایج Levelt و این که مدل ارایه شده تا چه حد می‌تواند این نتایج را پوشش دهد، استفاده می‌شود، می‌توان ادعا کرد که این مدل، با توجه به این که تمامی نتایج Levelt را پوشش می‌دهد، مدل کاملی است. مدل‌های دیگری که در زمینه‌ی رقابت دو چشمی مطرح شده‌اند، حساسیت کمتری نسبت به تغییر قدرت محرك ورودی دارند و هر کدام، جنبه‌ی خاصی از پدیده را مدل می‌کنند. این مدل، با توجه به فیزیولوژی قشری معز، این پدیده را مدل کرده است و نسبت به سایر مدل‌هایی که با این رویکرد مدل‌سازی شده‌اند، تعداد نورون‌های بیشتری را در نظر گرفته است و بسیاری از ویژگی‌های پدیده رقابت دو چشمی را تبیین می‌کند. تابع توزیع دوره‌ی زمان غلبه، این پدیده را به همان شکلی بازسازی می‌کند که در آزمایش‌های تجربی از شخص مشاهده‌گر به دست

شکل ۳. نوسان بین فعالیت دو نورون

با ثابت نگاه داشتن قدرت محرك اعمال شده به یک چشم و تغییر قدرت محرك دیگر، این نتیجه حاصل شد که تغییر قدرت محرك یک چشم تنها بر روی زمان غلبه چشم طرف دیگر تأثیر دارد و بر روی زمان غلبه همان چشم تأثیری ندارد. به عبارتی، افزایش قدرت محرك اعمال شده به یک چشم، زمان دوره‌ی غلبه در چشم دیگر را کاهش می‌دهد و چنانچه قدرت هر دو محرك ورودی به طور موازی افزایش یابد، متوسط زمان غلبه کاهش می‌یابد. نتیجه‌ی تغییر قدرت محرك اعمال شده به یک چشم بر روی زمان دوره‌ی غلبه‌ی هر دو چشم و اثر افزایش قدرت هر دو محرك بر روی متوسط زمان دوره‌ی غلبه در شکل ۴ آمده است.

شکل ۴. اثر تغییر قدرت محرك اعمال شده به یک چشم بر روی زمان دوره‌ی غلبه هر دو چشم و اثر افزایش قدرت هر دو محرك بر روی متوسط زمان دوره‌ی غلبه

در بررسی مدل یک تک نورون Hodgkin-Huxley و انتخاب روش Runge-Kutta جدول ۱ نتایج دقت روش‌های مختلف را نشان می‌دهد.

را کاهش می‌دهد.

می‌آید و نشان می‌دهد که بین طول دو دوره‌ی زمان غلبه‌ی متوالی، هیچ وابستگی وجود ندارد.

تشکر و قدردانی

این مقاله حاصل طرح تحقیقاتی به شماره‌ی ۳۹۴۲۰۶ می‌باشد که در دانشگاه علوم پزشکی اصفهان انجام شده است.

همچنین، توسط این مدل مشاهده شد که تغییر قدرت محرك یک چشم تنها بر روی دوره‌ی زمان غلبه‌ی چشم دیگر اثر دارد و بر روی دوره‌ی زمان غلبه‌ی همان چشم اثری ندارد و افزایش قدرت هر دو محرك ورودی به طور موازی، متوسط دوره‌ی زمان متوسط غلبه

References

- Alais D, Cass J, O'Shea RP, Blake R. Visual sensitivity underlying changes in visual consciousness. *Curr Biol* 2010; 20(15): 1362-7.
- Blake R. A Primer on binocular rivalry, including current controversies. *Brain and Mind* 2001; 2(1): 5-38.
- Levelt WJM. The alternation process in binocular rivalry. *Br J Psychol* 1966; 57(3-4): 225-38.
- Brascamp JW, Klink PC, Levelt WJ. The 'laws' of binocular rivalry: 50 years of Levelt's propositions. *Vision Res* 2015; 109(Pt A): 20-37.
- Blake R, Logothetis N. Visual competition. *Nat Rev Neurosci* 2002; 3(1): 13-21.
- Blake R. A neural theory of binocular rivalry. *Psychol Rev* 1989; 96(1): 145-67.
- Tong F, Meng M, Blake R. Neural bases of binocular rivalry. *Trends Cogn Sci* 2006; 10(11): 502-11.
- Lehky SR. An astable multivibrator model of binocular rivalry. *Perception* 1988; 17(2): 215-28.
- Freeman AW. Multistage model for binocular rivalry. *J Neurophysiol* 2005; 94(6): 4412-20.
- Dayan P. A hierarchical model of binocular rivalry. *Neural Comput* 1998; 10(5): 1119-35.
- Said CP, Heeger DJ. A model of binocular rivalry and cross-orientation suppression. *PLoS Comput Biol* 2013; 9(3): e1002991.
- Kilpatrick Z, Bressloff P. Binocular rivalry in a competitive neural network with synaptic depression. *SIAM J Appl Dyn Syst* 2010; 9(4): 1303-47.
- Wilson HR. Computational evidence for a rivalry hierarchy in vision. *Proc Natl Acad Sci USA* 2003; 100(24): 14499-503.
- Laing CR, Chow CC. A spiking neuron model for binocular rivalry. *J Comput Neurosci* 2002; 12(1): 39-53.

Binocular Rivalry Model Based On Hodgkin-Huxley Neuron

Mitra Khaleghian¹, Alireza Mehri², Reza Rasti³

Original Article

Abstract

Background: When two eyes are faced with two completely different sights, corresponding areas of the two eyes retina triggered with entirely two different stimulus and instead of receiving a fixed and stable image of two stimulus, brain perceive the alternation of the two images. This phenomenon is known as an intelligent tool to study cognitive processes.

Methods: Taking a network of excitatory and inhibitory Hodgkin-Huxley type neuron in network architecture of visual cortex, the behavior of coupled spiking neuron in cortical brain that have a direct effect on the emergence of this phenomenon was modeled. To evaluate the performance of this model, direction lines as the two stimuli were applied to the eyes.

Findings: Rebuilding the predominance time of each eye, and independence between the two successive dominance times were reported by this model. In addition, the effect of changes in the stimulus applied to each of the two eyes was studied and it was figured out that applied changing stimulus strength to one eye was affected only on dominance time of the other eye. Besides, increasing stimulus strength of both eyes decreased mean dominance time.

Conclusion: Obtained results of this model were consistent with known experimental result for this phenomenon and many of dynamics features of this phenomenon reconstructed. Discussed theories in this field were also confirmed.

Keywords: Binocular rivalry, Hodgkin-Huxley neuron, Stimulus time dominance

Citation: Khaleghian M, Mehri A, Rasti R. **Binocular Rivalry Model Based On Hodgkin-Huxley Neuron.** J Isfahan Med Sch 2016; 34(404): 1256-61.

1- MSc Student, Department of Biomedical Engineering AND Student Research Committee, School of Advanced Medical Technology, Isfahan University of Medical Sciences, Isfahan, Iran

2- Professor, Department of Biomedical Engineering, School of Advanced Medical Technology AND Medical Image and Signal Processing Research Center, Isfahan University of Medical Sciences, Isfahan, Iran

3- PhD Student, Department of Biomedical Engineering, School of Advanced Medical Technology, Isfahan University of Medical Sciences, Isfahan, Iran

Corresponding Author: Alireza Mehri, Email: mehri@med.mui.ac.ir